

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

17 aprilie 2024*

„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative în Insaideri – Mărcile naționale verbală anterioară INSAJDERI și figurativă anterioară în Insaideri Gazetă online – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs – Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 – Ne prezentare de probe – Traducere – Articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625 – Dreptul de a fi ascultat – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Posibilitatea camerei de recurs de a accepta probe prezentate pentru prima dată în fața sa – Articolul 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625 – Articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”

În cauza T-119/23,

Insider LLC, cu sediul în Pristina (Republica Kosovo), reprezentată de M. Ketler, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de D. Gája, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO fiind

Florim Alaj, cu domiciliul la Zug (Elveția),

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnii A. Kornezov, președinte, K. Kecsmár (raportor) și doamna S. Kingston, judecători,

grefier: domnul V. Di Bucci,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere că niciuna dintre părți nu a depus, în termen de trei săptămâni de la comunicarea terminării procedurii scrise, o cerere de organizare a unei ședințe și întrucât a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

Hotărâre

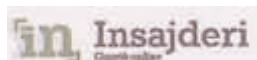
- 1 Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Insider LLC, solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 5 decembrie 2022 (cauza R 1152/2022-5) (denumită în continuare „decizia atacată”).

Istoricul cauzei

- 2 La 16 iunie 2020, cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, domnul Florim Alaj, a depus la EUIPO o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene pentru semnul figurativ următor:

- 3 Marca solicitată desemna serviciile care fac parte din clasa 41 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și care corespund descrierii următoare: „Furnizarea, prin intermediul internetului, de informații, de știri și de comentarii legate de învățământ, divertisment și sport în domeniul actualității”.
- 4 Reclamanta a formulat opoziție la înregistrarea mărcii solicitate pentru serviciile menționate la punctul 3 de mai sus.
- 5 Opoziția se întemeia pe următoarele două mărci anterioare, înregistrate în Kosovo, depuse la 5 mai 2020 și care desemnează servicii din clasele 35, 38 și 41:
  - marca verbală kosovară nr. 27 062 INSAJDERI;
  - marca figurativă kosovară nr. 27 063 reprezentată mai jos:

- 6 Motivul invocat în susținerea opoziției era cel prevăzut la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

- 7 La 10 mai 2022, divizia de opoziție a admis opoziția și a refuzat înregistrarea mărcii solicitate pentru totalitatea serviciilor menționate la punctul 3 de mai sus.
- 8 La 30 iunie 2022, cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a formulat o cale de atac la EUIPO împotriva deciziei diviziei de opoziție.
- 9 Prin decizia atacată, camera de recurs a admis calea de atac, a anulat decizia diviziei de opoziție și a respins opoziția în totalitate, pentru motivul că reclamanta nu demonstrase, înainte de expirarea termenului acordat pentru prezentarea faptelor, a probelor și a observațiilor în susținerea opoziției, că mărcile anterioare revendicate existau și că ea era titulara acestora, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) și cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001. Aceasta a considerat în special că traducerile legalizate ale certificatelor de înregistrare a mărcilor anterioare, furnizate de reclamantă cu titlu de dovadă a existenței mărcilor menționate și a faptului că era titulară a acestora (denumite în continuare „traducerile”), constituiau traduceri neoficiale în care textul original nu era vizibil, făcând imposibil să se verifice dacă informațiile esențiale erau menționate în certificatul original.

Concluziile părților

- 10 Reclamanta solicită Tribunalului:
  - anularea deciziei atacate;
  - obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.
- 11 EUIPO solicită Tribunalului:
  - respingerea acțiunii în totalitate;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată în cazul convocării părților la o ședință.

În drept

- 12 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă în esență trei motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei din 5 martie 2018 de completare a Regulamentului 2017/1001 și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) 2017/1430 (JO 2018, L 104, p. 1), al doilea, pe încălcarea articolului 7 din regulamentul delegat menționat, precum și a articolelor 24-26 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/626 al Comisiei din 5 martie 2018 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul 2017/1001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1431 (JO 2018, L 104, p. 37) și, al treilea, pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), coroborat cu articolul 94 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul 2017/1001.
- 13 Trebuie analizat mai întâi primul motiv, în continuare al treilea motiv, și, în final, dacă este cazul, al doilea motiv.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul 2018/625

- 14 Reclamanta susține că cealaltă parte din procedură nu a contestat în fața camerei de recurs existența mărcilor anterioare. Prin urmare, prin examinarea din proprie inițiativă a acestui element, precum și a autenticității traducerilor, camera de recurs ar fi încălcat articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2018/625. În această privință, reclamanta arată că camera de recurs nu a explicat motivul pentru care această examinare era necesară pentru a garanta o aplicare corectă a Regulamentului 2017/1001 și nici în ce mod aceasta se referea la cerințe procedurale esențiale în sensul articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2018/625. În sfârșit, reclamanta afirmă în esență că problema autenticității traducerilor este mai degrabă o chestiune de fapt decât o chestiune de drept, astfel încât articolul citat anterior nu ar fi aplicabil în această privință.
- 15 EUIPO contestă argumentele reclamantei.
- 16 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că există o continuitate funcțională între diferitele organe ale EUIPO, pe de o parte, și camerele de recurs, pe de altă parte. Controlul exercitat de camerele de recurs nu se limitează la controlul legalității deciziei care face obiectul căii de atac cu care sunt sesizate, ci, prin efectul devolutiv al procedurii căii de atac, acesta implică o nouă apreciere a litigiului în ansamblul său, camerele de recurs trebuind să reexamineze în totalitate cererea inițială și să țină seama de probele prezentate în timp util. Astfel, din articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 rezultă că, prin intermediul recursului cu care este sesizată, camera de recurs este chemată să efectueze o nouă examinare completă a fondului opoziției, atât în drept, cât și în fapt [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 decembrie 2017, Coca-Cola/EUIPO – Mitico (Master), T-61/16, EU:T:2017:877, punctul 115 și jurisprudența citată].
- 17 Astfel cum reiese din articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2018/625, persoana care a formulat opoziția depune probe privind existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcii sale anterioare sau a dreptului său anterior, în special prin intermediul unor certificate de depunere, de înregistrare sau de reînnoire, precum și probe care atestă dreptul său de a formula opoziție în termenul acordat pentru prezentarea faptelor, a elementelor de probă și a argumentelor în susținerea opoziției. În special, în cazul în care opoziția se întemeiază pe articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001, persoana care a formulat opoziția prezintă dovada că este titularul mărcii anterioare și ale relației acesteia cu agentul sau reprezentantul. În plus, din articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625 reiese că certificatele de depunere, de înregistrare sau de reînnoire sunt prezentate în limba de procedură sau sunt însoțite de o traducere în limba respectivă.
- 18 În lumina acestor considerații trebuie să se examineze dacă respectiva cameră de recurs putea, pe de o parte, să invoce din oficiu neprezentarea certificatelor de înregistrare originale ale mărcilor anterioare și să examineze existența, valabilitatea și întinderea protecției mărcilor anterioare, precum și faptul că reclamanta era titulara acestora și, pe de altă parte, să verifice din oficiu autenticitatea traducerilor.
- 19 În această privință, din articolul 27 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul delegat 2018/625 rezultă că chestiunile de drept care nu au fost invocate de către părți pot fi examinate de camera de recurs în cazul în care este necesară soluționarea acestora pentru a asigura aplicarea corectă a Regulamentului 2017/1001 având în vedere faptele, probele și argumentele prezentate de părți sau în cazul în care acestea se referă la cerințe procedurale esențiale.

- 20 Din articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625 rezultă că coroborarea unei opoziții cu probe privind existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcilor anterioare pe care se întemeiază opoziția, precum și dreptul persoanei care a formulat opoziția de a formula opoziție în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul 2017/1001 sunt condiții indispensabile pentru succesul acesteia.
- 21 În consecință, în mod întemeiat camera de recurs a examinat din oficiu problema justificării mărcii anterioare în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625, în măsura în care probele privind existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcilor anterioare pe care se întemeiază opoziția, precum și privind faptul că persoana care a formulat opoziția este titulara acestora sunt condiții necesare pentru aplicarea motivelor relative de refuz în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001. Rezultă că această justificare a drepturilor anterioare intră în domeniul de aplicare al articolului 27 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul delegat 2018/625.
- 22 Pe de altă parte, contrar celor susținute de reclamantă, problema autenticității traducerilor constituie o chestiune de drept. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 17 de mai sus, respectarea obligației de a susține opoziția și de a furniza traducerea în limba de procedură a elementelor prezentate în acest scop constituie un aspect pe care camera de recurs este obligată să îl examineze, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625, și care poate afecta aprecierea sa cu privire la calea de atac cu care este sesizată. În plus, în lipsa posibilității de a se asigura că traducerile sunt conforme cu documentele originale, este posibil ca solicitantul mărcii să nu se fi putut apăra în mod adecvat [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 decembrie 2016, Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL), T-549/15, nepublicată, EU:T:2016:719, punctul 28].
- 23 Prin urmare, camera de recurs era îndreptățită, pe de o parte, să constate din oficiu neprezentarea certificatelor de înregistrare originale ale mărcilor anterioare și să examineze existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcilor anterioare, precum și faptul că reclamanta era titulara acestora și, pe de altă parte, să verifice din oficiu autenticitatea traducerilor.
- 24 Rezultă că primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) din cartă coroborat cu articolul 94 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul 2017/1001

- 25 Reclamanta susține în esență că, prin faptul că a invocat din oficiu, pe de o parte, neprezentarea certificatelor de înregistrare originale ale mărcilor în conflict și, pe de altă parte, îndoiele cu privire la autenticitatea traducerilor acestor documente, fără a o invita în prealabil să formuleze observații cu privire la acest aspect, camera de recurs a încălcat articolul 41 alineatul (1) din cartă întrucât a privat-o de dreptul său de a fi ascultată.
- 26 EUIPO contestă argumentele reclamantei, arătând mai întâi că reclamanta nu a prezentat, în cursul procedurii administrative, niciun certificat original de înregistrare a mărcilor anterioare, deși ea a primit, la 8 martie 2021, o comunicare în care EUIPO sublinia obligația reclamantei de a dovedi drepturile anterioare în termenul stabilit. În opinia sa, camera de recurs nu era obligată să se întemeieze numai pe traduceri și nu putea verifica, numai pe acest temei, dacă în certificatul original erau menționate informații esențiale precum data depunerii, titularul sau lista serviciilor. În plus, EUIPO susține că camera de recurs nu a încălcat dreptul reclamantei de a fi ascultată,

întrucât obligația de a prezenta elemente care să demonstreze existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcilor anterioare, precum și elemente care să demonstreze dreptul reclamantei de a formula opoziție era cunoscută de reclamantă în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2018/625. În sfârșit, camera de recurs nu ar fi fost obligată să informeze reclamanta cu privire la lacunele din probele pe care le-a prezentat în susținerea opoziției, în conformitate cu articolul 8 alineatele (1) și (9) din regulamentul delegat menționat.

- 27 Trebuie amintit mai întâi că, potrivit articolului 94 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul 2017/1001, deciziile EUIPO nu se pot întemeia decât pe motive sau pe dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații. Această dispoziție constituie o aplicare specifică a principiului general al protecției dreptului la apărare, consacrat, de altfel, la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, potrivit căruia persoanelor ale căror interese sunt afectate de decizii ale autorităților publice trebuie să li se ofere posibilitatea de a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere [Hotărârea din 8 iunie 2022, Apple/EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT), T-26/21-T-28/21, nepublicată, EU:T:2022:350, punctul 40].
- 28 Astfel, toate actele Uniunii trebuie să respecte drepturile fundamentale, astfel cum sunt recunoscute de cartă, această respectare constituind o condiție a legalității lor, pe care instanța Uniunii are sarcina de a o controla în cadrul sistemului complet de căi de atac stabilit prin Tratatul FUE, iar respectarea cartei se impune instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia, C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461, punctele 283-285, și Avizul 2/13 (Aderarea Uniunii la CEDO) din 18 decembrie 2014, EU:C:2014:2454, punctele 169 și 171].
- 29 Dreptul de a fi ascultat în orice procedură, prevăzut la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, care face parte integrantă din respectarea dreptului la apărare, garantează oricărei persoane posibilitatea de a-și exprima în mod util și efectiv punctul de vedere în cursul unei proceduri administrative și înainte ca o decizie susceptibilă să îi afecteze în mod defavorabil interesele să fie adoptată în privința sa (a se vedea Hotărârea din 27 iulie 2022, RT France/Consiliul, T-125/22, EU:T:2022:483, punctul 75 și jurisprudența citată).
- 30 În plus, dreptul de a fi ascultat este aplicabil în ceea ce privește toate elementele de fapt sau de drept care constituie temeiul actului decizional, dar nu și în ceea ce privește poziția finală pe care administrația intenționează să o adopte [a se vedea Hotărârea din 7 februarie 2007, Kustom Musical Amplification/OAPI (Forma unei chitare), T-317/05, EU:T:2007:39, punctul 27 și jurisprudența citată].
- 31 EUIPO îi revine obligația de a oferi părților la o procedură pendinte în fața organelor sale posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la toate elementele care constituie temeiul deciziilor acestor organe [a se vedea Hotărârea din 20 martie 2019, Primed/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED), T-138/17, nepublicată, EU:T:2019:174, punctul 27 și jurisprudența citată].
- 32 În speță, nu se contestă că opoziția a fost respinsă de camera de recurs în temeiul articolului 7 alineatul (2) și al articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625, fără ca reclamanta să fi putut să formuleze observații cu privire la motivul determinant al acestei decizii. Astfel, camera de recurs a invocat ea însăși lipsa versiunilor originale ale certificatelor de înregistrare a mărcilor anterioare, precum și îndoielii cu privire la autenticitatea traducerilor și a dedus de aici, numai pe acest temei, astfel cum s-a arătat la punctul 9 de mai sus, că reclamanta nu a

demonstrat că mărcile anterioare existau și că era titulara acestora și că, prin urmare, opoziția trebuia respinsă. Astfel cum susține reclamanta în cadrul celui de al treilea motiv, faptul că camera de recurs a examinat din oficiu această chestiune, fără să o fi ascultat în speță cu privire la acest aspect, constituie o neregularitate procedurală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, nepublicată, EU:T:2016:719, punctul 31 și jurisprudența citată).

- 33 O încălcare a dreptului la apărare nu poate fi însă constatată decât în măsura în care lipsa luării în considerare a poziției unei părți interesate a avut un efect concret asupra posibilității persoanei interesate de a se apăra. Cu toate acestea, reclamantei nu i se poate impune să demonstreze că decizia atacată ar fi avut un conținut diferit în lipsa încălcării constatate, ci numai că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce reclamanta și-ar fi putut asigura mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 94 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 20 martie 2019, PRIMED, T-138/17, nepublicată, EU:T:2019:174, punctul 28 și jurisprudența citată).
- 34 Prin urmare, este necesar să se verifice dacă nu este complet exclus ca, în lipsa neregularității procedurale menționate la punctul 32 de mai sus, procedura să fi condus la un rezultat diferit.
- 35 Această situație se regăsește în speță. Astfel, în cazul în care camera de recurs i-ar fi oferit reclamantei posibilitatea de a-și exprima în mod util punctul de vedere cu privire la aspectul lipsei versiunilor originale ale certificatelor de înregistrare ale mărcilor anterioare, aceasta ar fi fost în măsură să le furnizeze, permițând camerei de recurs să le examineze și să se asigure de autenticitatea traducerilor.
- 36 Prin urmare, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea dreptului de a fi ascultat garantat de articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.
- 37 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentele EUIPO. Astfel, în primul rând, în ceea ce privește argumentul EUIPO potrivit căruia prezentarea certificatelor originale respective în acest stadiu ar fi fost tardivă, trebuie amintit că, în temeiul articolului 95 din Regulamentul 2017/1001, EUIPO poate să nu ia în considerare faptele pe care părțile nu le-au invocat sau probele pe care nu le-au depus în timp util.
- 38 Astfel cum a statuat Curtea, din modul de redactare al acestei dispoziții, rezultă că, de regulă și cu excepția unor dispoziții contrare, prezentarea faptelor și a probelor de către părți rămâne posibilă după expirarea termenelor prevăzute în acest sens în temeiul dispozițiilor Regulamentului 2017/1001 și că nu este interzis sub nicio formă ca EUIPO să țină seama de faptele și de probele invocate sau prezentate tardiv (a se vedea Hotărârea din 20 martie 2019, PRIMED, T-138/17, nepublicată, EU:T:2019:174, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 39 Precizând că EUIPO „poate” să decidă să nu țină seama de astfel de probe, articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 îl învestește astfel cu o largă putere de apreciere cu efectul de a decide, motivându-și decizia sub acest aspect, dacă este sau nu necesar să ia în considerare aceste probe (a se vedea Hotărârea din 20 martie 2019, PRIMED, T-138/17, nepublicată, EU:T:2019:174, punctul 47 și jurisprudența citată).

- 40 Din jurisprudență reiese de altfel că niciun motiv de principiu legat de natura procedurii aflate pe rolul camerei de recurs sau de competența acestui organ nu exclude posibilitatea ca respectiva cameră să ia în considerare, pentru a se pronunța cu privire la calea de atac cu care este sesizată, fapte sau probe prezentate pentru prima dată în fața acesteia (a se vedea Hotărârea din 20 martie 2019, PRIMED, T-138/17, nepublicată, EU:T:2019:174, punctul 48 și jurisprudența citată).
- 41 În plus, potrivit articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625, camera de recurs poate accepta probe prezentate pentru prima dată în fața sa numai în cazul în care probele respective îndeplinesc două condiții: pe de o parte, ele „sunt susceptibile, la prima vedere, să fie relevante pentru rezultatul cauzei” și, pe de altă parte, „nu au fost prezentate în timp util din motive întemeiate, în special în cazul în care [ele] doar completează fapte și probe relevante care au fost deja prezentate în timp util sau sunt depuse pentru a contesta constatările făcute sau examinate din proprie inițiativă de prima instanță în decizia care face obiectul căii de atac”.
- 42 În speță, din moment ce camera de recurs a repus în discuție autenticitatea traducerilor și a considerat că, prin faptul că nu a furnizat versiunile originale ale certificatelor de înregistrare ale mărcilor anterioare aflate la originea opoziției, reclamanta nu s-a conformat cerințelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625 în ceea ce privește dovada existenței mărcilor și a faptului că reclamanta era titulara acestora, astfel încât opoziția sa a fost respinsă ca nefondată, astfel cum s-a constatat la punctul 35 de mai sus, nu se poate exclude că, în cazul în care reclamanta ar fi fost ascultată cu privire la acest aspect, ea ar fi putut prezenta versiunile originale ale certificatelor menționate, că, în temeiul articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625, camera de recurs ar fi putut să le admită și că, în consecință, procedura de opoziție ar fi condus la un rezultat diferit.
- 43 În al doilea rând, contrar celor susținute de EUIPO, nu se poate considera că comunicarea sa către reclamantă din 8 martie 2021 o invită pe aceasta din urmă să formuleze observații cu privire la lipsa versiunilor originale ale certificatelor de înregistrare a mărcilor anterioare sau cu privire la autenticitatea traducerilor. Astfel, este vorba, în speță, despre o comunicare standardizată, care nu menționează nicidecum aspectele referitoare la existența, la validitatea și la domeniul de aplicare al protecției mărcilor anterioare, și nici la titularul acestora din urmă, pe care camera de recurs intenționa să le invoce din oficiu, în temeiul articolului 7 alineatul (2) și al articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625.
- 44 În plus, faptul că, în stadiul procedurii în fața diviziei de opoziție, reclamanta a fost informată cu privire la obligația sa de a justifica mărcile anterioare în termenul stabilit nu prezintă relevanță pentru aprecierea respectării dreptului la apărare în stadiul procedurii în fața camerei de recurs. Astfel, din moment ce competența camerelor de recurs implică o reexaminare a deciziilor adoptate de unitățile EUIPO și întrucât, în speță, camera de recurs a invocat din proprie inițiativă lipsa probei privind existența, valabilitatea și domeniul de aplicare al protecției mărcilor anterioare, nu se poate considera că respectiva informație a permis reclamantei să își exprime în mod util punctul de vedere în fața camerei de recurs cu privire la respingerea opoziției sale din cauza neprezentării versiunilor originale ale certificatelor de înregistrare ale mărcilor anterioare și a îndoielilor privind autenticitatea traducerii certificatelor menționate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 decembrie 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, nepublicată, EU:T:2016:719, punctul 43).

- 45 În al treilea rând, din modul de redactare a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625 rezultă că, în cazul în care nu se furnizează probe în termenul stabilit sau în cazul în care probele prezentate sunt vădit irelevante sau vădit insuficiente pentru a se conforma dispozițiilor articolului 7 alineatul (2) din regulamentul delegat menționat pentru oricare dintre drepturile anterioare, opoziția se respinge ca fiind nefondată. O astfel de concluzie nu se impune, în schimb, atunci când unele dintre aceste elemente au fost prezentate în termen sau atunci când nu sunt vădit lipsite de relevanță sau vădit insuficiente. Or, în speță, nu se contestă că reclamanta a prezentat în fața diviziei de opoziție în termenul stabilit traducerea certificatelor de înregistrare a mărcilor anterioare. Aceste elemente nu sunt vădit lipsite de relevanță sau vădit insuficiente, întrucât, în ipoteza în care reclamanta ar fi fost ascultată și ar fi prezentat originalele certificatelor menționate în cursul procedurii în fața camerei de recurs, aceasta din urmă nu ar fi fost în niciun caz obligată să respingă opoziția în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625. Astfel, articolul menționat nu constituie o normă care împiedică camera de recurs să utilizeze marja de apreciere care îi este conferită de articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001, având în vedere că articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625 trebuie interpretat astfel încât să îl facă conform normelor superioare de drept prevăzute în Regulamentul 2017/1001 și la articolul 41 din cartă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, nepublicată, EU:T:2016:719, punctul 38).
- 46 În al patrulea rând, în măsura în care EUIPO susține că nu poate fi obligat să invite în mod explicit o parte să prezinte elemente de probă, trebuie amintit că sarcina de a se asigura că erau respectate condițiile prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă și la articolul 94 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul 2017/1001 îi revenea camerei de recurs, ceea ce nu a fost cazul în speță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 2019, PRIMED, T-138/17, nepublicată, EU:T:2019:174, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 47 Pentru toate motivele care precedă, se impune admiterea celui de al treilea motiv și, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la al doilea motiv, anularea deciziei atacate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 48 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 49 Întrucât EUIPO a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 5 decembrie 2022 (cauza R 1152/2022-5).**
- 2) Obligă EUIPO să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Insider LLC.**

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 17 aprilie 2024.

Semnături